

30 Σεπτεμβρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 365/91).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Ουσιώδης
ημερομηνία κατοχής των προβλεπομένων προσόντων κατά τη
νομολογία.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία και
εφαρμογή τους έργο της Ε.Δ.Υ. — Πεδίο επεμβάσεως του
Δικαστηρίου — Κριτήρια — Η *Tourpeki v. The Republic* ως
προς την επάρκεια της έρευνας της Ε.Δ.Υ. και τα πορίσματα της
Κλέαρχος Μιλτιάδους κ.ά v. Δημοκρατίας.

Λέξεις και φράσεις — "Πείρα" σε αντιδιαστολή με "υπηρεσία" στο
υπαλληλικό δίκαιο — Οι έννοιες δεν ταυτίζονται — Πείρα μπορεί
να αποκτηθεί μόνο με την εκτέλεση καθηκόντων — Διακρίσεις από
τη νομολογία.

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή την προαγωγή του
ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ανώτερου Συντηρητή Δασών,
Τμήμα Δασών.

Η διαδικασία επικεντρώθηκε κατά κύριο λόγο στο ζήτημα των
προσόντων του ενδιαφερομένου μέρους ως εκ της πολυετούς
απόσπασής του από την οργανική του θέση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

- 5 1. Εν όψει του γεγονότος ότι η επίδικη θέση είναι θέση προαγωγής, η ημερομηνία 26/6/1989 είναι η ουσιαώδης ημερομηνία κατά την οποία οι υποψήφιοι για προαγωγή πρέπει να κατέχουν τα προβλεπόμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας απαραίτητα προσόντα. Βλέπε επί του προκειμένου την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **The Republic v. Katerina Pericleous and Others**.
- 10 2. Βασική είναι η αρχή της νομολογίας μας, σύμφωνα με την οποία η ερμηνεία και εφαρμογή των σχεδίων υπηρεσίας είναι έργο που εμπήκει στη διακριτική ευχέρεια της ΕΔΥ και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία που δόθηκε είναι λογικά επιική, λαμβανομένων, βέβαια, υπόψη του κειμένου της σχετικής πρόνοιας του συγκεκριμένου σχεδίου υπηρεσίας και των γεγονότων των σχετικών με τα προσόντα του συγκεκριμένου υποψήφιου τα οποία θα διακριβωθούν ως αποτέλεσμα δέουσας έρευνας που η ΕΔΥ έχει πάντοτε υποχρέωση να διεξάγει. Σχετική είναι και η υπόθεση **Tourpeki v. The Republic** στην οποία το Δικαστήριο υπέδειξε ότι κατά πόσο η έρευνα που έχει διεξαχθεί στην υπό εξέταση υπόθεση είναι επαρκής ή όχι, είναι θέμα βαθμού που εξαρτάται από τη φύση του πράγματος που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας. Κατά πόσο δε έχει διεξαχθεί δέουσα έρευνα ή όχι, είναι θέμα που
- 15 25 30 35 40
- μπορεί να συναχθεί από τα σχετικά πρακτικά που τηρήθηκαν για το σκοπό αυτό. Πολύ χρήσιμη είναι και η απόφαση της Ολομέλειας στις Αναθεωρητικές Εφέσεις αρ. 789, 791 και 796 **Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας**. Κατά πόσο είναι εύλογα επικτός στην ΕΔΥ, ή όχι ο τρόπος με τον οποίο έχει ερμηνεύσει και εφαρμόσει την επίδικη πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας στα προσόντα του Ενδιαφερομένου Μέρους στην παρούσα υπόθεση, θα πρέπει να ελεγχθεί με αναφορά στους ακόλουθους δύο παράγοντες, δηλαδή, στο κείμενο της επίδικης πρόνοιας του Σχεδίου Υπηρεσίας και στην επάρκεια της έρευνας που η ΕΔΥ έχει διεξαγάγει προς το σκοπό διακρίβωσης των σχετικών γεγονότων.
3. Αν το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτούσε υπηρεσία και όχι πείρα στη θέση Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης, καμιά αμφισβήτηση δεν θα χωρούσε αναφορικά με τα προσόντα του Ενδιαφερομένου Μέρους να διεκδικήσει προαγωγή στην επίδικη θέση, παρά την απόσπασή του, εν όψει της απόφασης στην υπόθεση **Panayiotis Petrides & Others v.**

The Republic. Όμως η έννοια της πείρας δεν ταυτίζεται με την έννοια της υπηρεσίας. Η πείρα μπορεί να αποκτηθεί μόνο με την εκτέλεση καθηκόντων. Δεν είναι κάτι το θεωρητικό ή πλασματικό. Βλ. και την υπόθεση **Papapetrou v. Republic.**

5

Την ανάγκη διάκρισης μεταξύ υπηρεσίας (service) και πείρας (experience) επισημαίνει και η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση **Antonis Skapoullis v. Republic** στην οποία λέχθηκε επίσης ότι εκείνο που έχει ουσιαστική σημασία είναι πρωτίστως η απόκτηση της αναγκαίας πείρας μέσω της εκτέλεσης των καθηκόντων της θέσης.

10

Εν όψει των ανωτέρων και του αδιαμφισβήτητου γεγονότος ότι στην περίοδο μεταξύ 1/1/1982 και 30/7/1988 το Ενδιαφερόμενο Μέρος δεν ασκούσε τα καθήκοντα της θέσης Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης, παρά το γεγονός ότι κατείχε τη θέση αυτή κατά την ως άνω περίοδο, δεν μπορεί εύλογα να λεχθεί ότι απέκτησε στη διάρκεια της εν λόγω περιόδου την απαιτούμενη πείρα στο Τμήμα Δασών στη θέση Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης. Οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία θα είναι ασυμβίβαστη με τις ρητές πρόνοιες της παραγράφου (1) του επίδικου Σχεδίου Υπηρεσίας. Έπεται ότι η ΕΔΥ, στην παρούσα περίπτωση, δεν έχει συμμορφωθεί με τις πρόνοιες της παραγράφου (1) του Σχεδίου Υπηρεσίας, αναφορικά με τα προσόντα του Ενδιαφερομένου Μέρους, και η επί του προκειμένου απόφασή της θα πρέπει, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί.

15

20

25

4. Η Υπηρεσία Περιβάλλοντος στην οποία αποσπάστηκε το Ενδιαφερόμενο Μέρος δεν υπάγεται στο Τμήμα Δασών και, επομένως, με την εκτέλεση των οποιωνδήποτε ειδικών καθηκόντων στη διάρκεια της απόσπασής του, δεν μπορεί να λεχθεί ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος έχει αποκτήσει πείρα στο Τμήμα Δασών. Όπως και να έχουν όμως τα πράγματα, και αν ακόμα η γνωμάτευση του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα ότι θα ήταν λογικά επιτρεπτή μια ερμηνεία που θα θεωρούσε την πείρα του Ενδιαφερομένου Μέρους στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων ως πείρα στη θέση που οργανικά κατείχε, δεδομένου ότι ασκούσε στο Υπουργείο καθήκοντα συναφή με τα καθήκοντα της θέσης του, ήταν ορθή, η ΕΔΥ είχε υποχρέωση να συμπληρώσει την έρευνα που είχε αρχίσει επί του προκειμένου, ανεξάρτητα από την Τμηματική

30

35

40

Επιτροπή, και αφού διαπιστώσει την ακριβή φύση των ειδικών καθηκόντων του Ενδιαφερομένου Μέρους, να τα συγκρίνει με εκείνα της θέσης Συντηρητή Δασών, 1ης Τάξης, ώστε να ικανοποιηθεί ότι υπάρχει η συνάφεια μεταξύ των δύο, την οποία θεωρεί αρκετή η γνωμάτευση του γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα.

5

Η οποιαδήποτε πλημμέλεια στην έρευνα και στις ενέργειες της Τμηματικής Επιτροπής θα μπορούσε να είχε θεραπευτεί αν η ΕΔΥ, η οποία σε κάποιο στάδιο είχε δεχθεί, χωρίς οποιοδήποτε σχόλιο, το επίδικο μέρος της έκθεσης της Τμηματικής Επιτροπής, αλλά αργότερα αποφάσισε να ερευνήσει η ίδια το θέμα και ζήτησε για το λόγο αυτό τη γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα, προχωρούσε στο να κάμει τα δικά της ευρήματα και διαπιστώσεις αναφορικά με τη φύση των ειδικών καθηκόντων του Ενδιαφερομένου Μέρους και την τυχόν συνάφειά τους προς τα καθήκοντα της θέσης που κατείχε. Πουθενά δεν φαίνεται να έχει γίνει τέτοια έρευνα από την ΕΔΥ, η οποία σε κανένα εύρημα δεν έχει προβεί επί του προκειμένου.

10

15

20

5. Δεν ενδείκνυται ούτε να συμφωνήσω ούτε να διαφωνήσω με το συμπέρασμα της έλλειψης συνάφειας που είναι δυνατόν να εξαχθεί από απλή σύγκριση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης με το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Λειτουργού Φυσικού Περιβάλλοντος, το οποίο δεν είμαι ικανοποιημένος ότι καθορίζει τα ειδικά καθήκοντα που εκτελούσε το Ενδιαφερόμενο Μέρος στη διάρκεια της πολυετούς απόσπασής του. Στις εμπιστευτικές του εκθέσεις το Ενδιαφερόμενο Μέρος είχε αναφέρει ότι εκτελούσε καθήκοντα σχετικά με τη διατήρηση του περιβάλλοντος. Καμιά περαιτέρω διαφώτιση ως προς τη φύση των ειδικών καθηκόντων του Ενδιαφερομένου Μέρους, δεν παρέχεται με την καταχώρησή αυτή.

25

30

35

Είναι πράγματι δυνατό στην παρούσα περίπτωση να ισχυριστεί κανένας ότι η απόσπαση του Ενδιαφερομένου Μέρους έχει επηρεάσει δυσμενώς τις προοπτικές προαγωγής του. Το γεγονός όμως αυτό δεν είναι αρκετό να οδηγήσει είτε την ΕΔΥ είτε το Δικαστήριο στην υιοθέτηση ερμηνείας της πρόνοιας της παραγράφου (1) του Σχεδίου Υπηρεσίας, η οποία να αντίκειται στις ρητές διατάξεις της και η οποία να μην είναι εύλογα επικτική. Όπως δε αναφέρεται στα Πόρισμα Νομολογίας του Συμβουλίου

40

της Επικρατείας 1929-1959, σ.357, παρόλο που, σύμφωνα με την παλαιότερη νομολογία, δεν αποτελεί νόμιμο στοιχείο δυσμενούς κρίσεως η επί μακρόν απόσπαση υπαλλήλου σε άλλη υπηρεσία, εντούτοις, σύμφωνα με τις μεταγενέστερες αποφάσεις αρ. 801(50) και 2470(60), έχει γίνει δεκτόν ότι η επί μακρόν απόσπαση αποτελεί δυσμενές στοιχείο κρίσεως.

5

6. Η ΕΔΥ παρέλειψε να προβεί στη δέουσα έρευνα προς εξακρίβωση των γεγονότων πάνω στα οποία είχε καθήκον να εφαρμόσει την επίδικη πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας, πράγμα που ισοδυναμεί με κακή άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας. Η ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσίας και η εφαρμογή του στην περίπτωση του Ενδιαφερομένου Μέρους από την ΕΔΥ, δεν ήταν, κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν.

10

15

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

Republic v. Pericleous and Others (1984) 3 C.L.R. 577.

Papapetrou v. Republic, 2 R.S.C.C. 61.

Republic v. Xinari & Others (1985) 3 C.L.R. 1922.

25

Tsountas and Another v. Republic (1985) 3 C.L.R. 784.

Republic v. Psaras (1985) 3 C.L.R. 1939.

Papaleontiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 211.

30

Tourpeki v. Republic (1973) 3 C.L.R. 592.

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318.

35

Petrides & Others v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1166.

Skaroullis v. Republic (1984) 3 C.L.R. 554.

Προσφυγή

40

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση των καθ' ων η αίτηση, που δημοσιεύθηκε στη επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 22/2/1991, με την οποία προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Συντηρητή

45

Δασών, Τμήμα Δασών, το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του αιτητή.

Α. Παπαφιλίππου, για τον αιτητή.

5

Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τον/την καθ'ου/ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

10

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή προσβάλλεται η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, 15 ημερομηνίας 22/2/1991, με την οποία προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Συντηρητή Δασών, Τμήμα Δασών, το Ενδιαφερόμενο Μέρος Μάρκος Δανιήλ αντί του Αιτητή.

Ο Αιτητής πρωτοδιορίστηκε στο Τμήμα Δασών την 20 1/2/1973 στη θέση Βοηθού Συντηρητή Δασών (η θέση αυτή μετονομάστηκε από 1/1/1981 σε θέση Συντηρητή Δασών), και από 1/8/1982 κατέχει, κατόπιν προαγωγής, τη θέση Συντηρητή Δασών Α'.

25 Το Ενδιαφερόμενο Μέρος πρωτοδιορίστηκε την 1/2/1970 επίσης ως Βοηθός Συντηρητής Δασών και από 1/1/1982 κατέχει, κατόπιν προαγωγής, τη θέση Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης. Μετά που το Υπουργικό Συμβούλιο, με την απόφασή του ημερομηνίας 26/6/1980, είχε εγκρίνει τη 30 δημιουργία ειδικού κλάδου διατήρησης του Φυσικού Περιβάλλοντος και την ένταξή του στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, η ΕΔΥ, αφού έλαβε υπόψη της την μεταπτυχιακή εκπαίδευση του Ενδιαφερόμενου Μέρους σε θέματα προστασίας της 35 φύσης του τοπίου και της διαχείρισης χώρων αναψυχής, τις επί του προκειμένου συστάσεις του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου και την επιθυμία του ιδίου, αποφάσισε στις 18/7/1981 την προσωρινή απόσπαση του Ενδιαφερόμενου Μέρους στο Υπουργείο Γεωργίας και 40 Φυσικών Πόρων για εκτέλεση ειδικών καθηκόντων από 27/7/1981, σύμφωνα με τις διατάξεις του δεύτερου σκέλους του άρθρου 47 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων 1967-1980. Η εν λόγω απόσπαση τερατίστηκε

στις 30/7/1988.

Η διαδικασία πλήρωσης της επίδικης κενής θέσης άρχισε με γραπτή πρόταση του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, ημερομηνίας 23/6/1989, με την οποία ζητούσε από την ΕΔΥ την πλήρωσή της. Η πρόταση αυτή λήφθηκε από την ΕΔΥ στις 26/6/1989. 5

Εν όψει του γεγονότος ότι η επίδικη θέση είναι θέση προαγωγής, η ημερομηνία 26/6/1989 είναι η ουσιαδής ημερομηνία κατά την οποία οι υποψήφιοι για προαγωγή πρέπει να κατέχουν τα προβλεπόμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας απαραίτητα προσόντα. Βλέπε επί του προκειμένου την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *The Republic v. Katerina Pericleous and Others* (1984) 3 C.L.R. 577. 10 15

Επειδή η ερμηνεία και εφαρμογή των δυο πρώτων προσόντων που, σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης, απαιτούνται για προαγωγή σ' αυτήν, απετέλεσαν αντικείμενο της διαφοράς στην παρούσα υπόθεση, έκρινα σκόπιμο να παραθέσω αυτούσιες τις πρόνοιες των παραγράφων (1) και (2) του εν λόγω Σχεδίου, οι οποίες έχουν ως εξής: 20 25

"Απαιτούμενα Προσόντα

(1) Οκταετής μεταπτυχιακή πείρα εις το Τμήμα Δασών, εκ της οποίας τρία τουλάχιστον έτη εις την θέσιν Συντηρητού Δασών Α'/Συντηρητού Δασών 1ης Τάξεως. 30

(2) Μεταπτυχιακή εκπαίδευσις εις συναφές με την Δασολογίαν θέμα ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους." 35

Αντικείμενο διαφοράς υπήρξαν και οι πρόνοιες του Σχεδίου Υπηρεσίας αναφορικά με τα Καθήκοντα και Ευθύνες της θέσης, οι οποίες έχουν ως εξής: 40

"Καθήκοντα και Ευθύναι:

(α) Υπεύθυνος διά την οργάνωσιν, διοίκησιν και εποπτείαν ενός ή περισσοτέρων Τομέων του Τμήματος.

5 (β) Εισηγείται ή/και ετοιμάζει σχέδια δασικής αναπτύξεως και προωθεί την εφαρμογήν των.

(γ) Εκτελεί οιαδήποτε άλλα καθήκοντα τα οποία ήθελον ανατεθεί εις αυτόν."

10 Του θέματος της πλήρωσης της επίδικης θέσης επιλήφθηκε σε πρώτο στάδιο, σύμφωνα με την καθιερωμένη διαδικασία, αρμόδια πενταμελής Τμηματική Επιτροπή που συστάθηκε για το σκοπό αυτό, στην οποία μετείχαν ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Γεωργίας
15 και Φυσικών Πόρων, ως Πρόεδρος, και ο Διευθυντής Τμήματος Δασών, ως μέλος.

Σε σχέση με το απαιτούμενο προσόν της τριετούς τουλάχιστο μεταπτυχιακής πείρας στη θέση Συντηρητή
20 Δασών Α' Συντηρητή Δασών 1ης Τάξεως, δε διέφυγε της προσοχής της Τμηματικής Επιτροπής το γεγονός ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος είχε αποσπασθεί προσωρινά από 27/7/1981 μέχρι 30/7/1988 για εκτέλεση ειδικών καθηκόντων στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών
25 Πόρων. Όπως αναφέρεται στην Έκθεσή της προς την ΕΔΥ, ημερομηνίας 13/10/1989, με την οποία σύστησε για προαγωγή τόσο τον Αιτητή όσο και το Ενδιαφερόμενο Μέρος, η Τμηματική Επιτροπή αποφάσισε επί του προκειμένου ως εξής:

30

"Αναφορικά με τον υποψήφιο Μ. Δανιήλ, που αποσπάστηκε προσωρινά στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων από 27.7.81-30.7.88 για εκτέλεση ειδικών καθηκόντων, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα
35 ειδικά καθήκοντα που εκτελούσε στην Υπηρεσία Περιβάλλοντος ήταν συναφή με τα καθήκοντα της θέσης Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης/Συντηρητή Δασών Α' και ως εκ τούτου έκρινε ότι αυτός ικανοποιεί και το απαιτούμενο προσόν που αναφέρεται στο δεύτερο
40 σκέλος της παρ. 1 του Σχεδίου Υπηρεσίας της υπό πλήρωση θέσης."

Με επιστολή του, ημερομηνίας 22/11/1989, ο Γενικός

Διευθυντής του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων διαβίβασε στην ΕΔΥ επιστολή του Αιτητή, ημερομηνίας 20/11/1989, με την οποία ο Αιτητής αμφισβητούσε ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος κατείχε τα απαιτούμενα προσόντα για προαγωγή στην επίδικη θέση και ιδιαίτερα το προσόν της παραγράφου (1) ανωτέρω του Σχεδίου Υπηρεσίας. Στη συνέχεια, ο δικηγόρος του Ενδιαφερομένου Μέρους, με επιστολή του προς την ΕΔΥ, ημερομηνίας 9/2/1990, ισχυρίστηκε ότι ο πελάτης του κατέχει το εν λόγω απαιτούμενο προσόν.

Αναφορικά με το επίδικο αυτό θέμα, η ΕΔΥ ζήτησε τη συμβουλή του Γενικού Εισαγγελέα με επιστολή της, ημερομηνίας 14/2/1990, η οποία έχει ως εξής:

"Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην υπό εξέλιξη διαδικασία πλήρωσης μιας κενής μόνιμης (Τακτ. Προϋπ.) θέσης Ανώτερου Συντηρητή Δασών στο Τμήμα Δασών και να σας παρακαλέσω να συμβουλευστείτε στο πιο κάτω θέμα:

2. Σύμφωνα με την παράγραφο (1) των απαιτούμενων προσόντων του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται, οι υποψήφιοι πρέπει να κατέχουν 'οκταετή μεταπτυχιακή πείρα εις το Τμήμα Δασών, εκ της οποίας τρία τουλάχιστον έτη εις την θέση Συντηρητού Δασών Α' Συντηρητού Δασών, 1ης Τάξεως.'

3. Ύστερα από απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με ημερομηνία 18.7.81 ο κ. Μάρκος Δανιήλ, ένας από τους υποψήφιους για προαγωγή στην πιο πάνω θέση, είχε αποσπαστεί προσωρινά από 27.7.81 στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων για εκτέλεση ειδικών καθηκόντων, δυνάμει των διατάξεων του δεύτερου σκέλους του άρθρου 47 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 και 1980.

4. Κατά την απόσπασή του ο κ. Δανιήλ κατείχε τη θέση Συντηρητή Δασών, 2ης Τάξης, και αργότερα προάχθηκε από 1.1.82 στη συνδυασμένη θέση Συντηρητή Δασών, 1ης Τάξης, θέση την οποία κατέχει μέχρι σήμερα, ενώ η απόσπασή του στο Υπουργείο

τερματίστηκε από 1.8.88.

5 5. Η Τμηματική Επιτροπή, στην οποία
παραπέμφθηκε το θέμα πλήρωσης της πιο πάνω κενής
θέσης, στην έκθεσή της προς την Επιτροπή Δημόσιας
Υπηρεσίας αναφέρει ότι 'τα ειδικά καθήκοντα που
10 εκτελούσε ο κ. Δανιήλ στην Υπηρεσία Περιβάλλοντος
ήταν συναφή με τα καθήκοντα της θέσης Συντηρητή
Δασών, 1ης Τάξης/ Συντηρητή Δασών Α' και ως εκ
τούτου έκρινε ότι αυτό ικανοποιεί το απαιτούμενο
προσόν που αναφέρεται στο δεύτερο σκέλος της παρ. 1
του Σχεδίου Υπηρεσίας της υπό πλήρωση θέσης.'

15 6. Με βάση προηγούμενη γνωμάτευσή σας για
παρόμοιο θέμα που περιέχεται στην επιστολή σας με
αρ. Γ.Ε. 20(Α)/1960 ημερ. 29.11.84 '..... ο αποσπώμενος
υπάλληλος θεωρείται ως διανύει υπηρεσία στη θέση
που κατέχει για σκοπούς των απαιτούμενων
20 προσόντων για προαγωγή του σε θέση της υπηρεσίας
από όπου απεσπάσθη.'

25 Επειδή όμως στην παρούσα περίπτωση το Σχέδιο
Υπηρεσίας όπως είναι διατυπωμένο δεν απαιτεί
'υπηρεσία στη θέση' αλλά 'πείρα στο Τμήμα',
παρακαλείστε να συμβουλευσετε κατά πόσον, με βάση
τα πιο πάνω, ο κ. Δανιήλ μπορεί να θεωρηθεί ότι
ικανοποιεί την εν λόγω απαίτηση για προαγωγή.

30 7. Συναφής με τα πιο πάνω είναι και επιστολή του
δικηγόρου κ. Δημήτριου Χρ. Παπαχρυσοστόμου με
ημερομηνία 9.2.90, από μέρους του κ. Μάρκου Δανιήλ,
φωτοαντίτυπο της οποίας επισυνάπτεται."

35 Η γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα στάληκε στην
ΕΔΥ μέσω του ανώτερου Δικηγόρου της Δημοκρατίας
κ. Νίκου Χαραλάμπους με επιστολή του, ημερομηνίας
22/3/1990, η οποία έχει ως ακολούθως:

40 "Απαντώ στην επιστολή σας με Αρ. Φακ. 42/82 και
ημερομηνία 14 Φεβρουαρίου, 1990 σχετικά με την
ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Ανώτερου
Συντηρητή Δασών στο Τμήμα Δασών.

Στην παρ. (1) των απαιτούμενων προσόντων του πιο πάνω Σχεδίου Υπηρεσίας απαιτείται 'οκταετής μεταπτυχιακή πείρα εις το Τμήμα Δασών, εκ της οποίας τρία τουλάχιστον έτη εις την θέσιν Συντηρητού Δασών Α/Συντηρητού Δασών 1ης Τάξεως'.

5

Το ερώτημα που μου θέτετε είναι αν ο κ. Μάρκος Δανιήλ, που κατέχει τη θέση Συντηρητή Δασών, 1ης Τάξης από 1.1.1982 και που είχε αποσπαστεί από τις 27.7.1988 μέχρι 1.8.1988 στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων για εκτέλεση ειδικών καθηκόντων, κατέχει το πιο πάνω προσόν.

10

'Όπως έχει επανειλημμένα αναφερθεί η ερμηνεία και εφαρμογή ενός σχεδίου υπηρεσίας είναι έργο που ανάγεται στη διακριτική εξουσία της Επιτροπής την οποία όμως θα πρέπει να ασκεί εκάστοτε όχι αυθαίρετα, αλλά κινούμενη μέσα σε λογικά όρια.

15

'Έχω τη γνώμη ότι θα ήταν λογικά επιτρεπτή μια ερμηνεία της πιο πάνω παραγράφου που θα θεωρούσε την πείρα του κ. Δανιήλ στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων ως πείρα στη θέση που οργανικά κατείχε, δεδομένου ότι αυτό ασκούσε στο Υπουργείο καθήκοντα συναφή με τα καθήκοντα της θέσης του. Επίσης μια τέτοια ερμηνεία θα συνάδει με τη βασική αρχή του δημοσιούπαλληλικού δικαίου σύμφωνα με την οποία ένας υπάλληλος δεν πρέπει να υφίσταται δυσμενείς συνέπειες από το γεγονός ότι άσκησε ορισμένα καθήκοντα που του ανατέθηκαν από τους προϊστάμενους του (*Ιωαννίδη ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 1089, 1094-1095)."

20

25

30

Στη συνεδρία της, με ημερομηνία 19/4/1990, η ΕΔΥ αποφάσισε επί του προκειμένου ως ακολούθως:

35

"Καθοδηγούμενη από την πιο πάνω νομική συμβουλή, η Επιτροπή έκρινε ότι ο Δανιήλ ικανοποιεί τα απαιτούμενα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας και επομένως είναι υποψήφιος για τη θέση."

40

Στις 21/4/1990 ο Αιτητής έστειλε στην ΕΔΥ, μέσω του δικηγόρου του, δεύτερη επιστολή στην οποία ισχυρίζεται

5 ότι ο Αιτητής είναι ο μόνος υποψήφιος που κατέχει το προσόν της παραγράφου (2) (ανωτέρω) του Σχεδίου Υπηρεσίας, επειδή είναι ο μόνος που κατέχει μεταπτυχιακό δίπλωμα (M.Sc.) το οποίο αποκτήθηκε με κανονική παρακολούθηση ενός ακαδημαϊκού έτους και υποβολή διατριβής στο Συμβούλιο Καθηγητών των Πανεπιστημίων Εδιμβούργου και Απερτήν του Ηνωμένου Βασιλείου. Όλοι οι άλλοι υποψήφιοι, σύμφωνα με την εν λόγω επιστολή του Αιτητή, έχουν μόνο βεβαίωση ή 10 πιστοποιητικό ότι παρακολούθησαν ενδομηματικά μαθήματα σε Ευρωπαϊκές χώρες, τα οποία δεν πρέπει να εκληφθούν ως μεταπτυχιακή εκπαίδευση σε συναφή θέματα Δασολογίας. Θα πρέπει επί του προκειμένου να 15 διπλωματούχος του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στη Δασολογία (όπως είναι και ο Αιτητής), παρακολούθησε σειρά μαθημάτων στην Αρχιτεκτονική Τοπίου και Διαχείριση Δασικών Χώρων Αναψυχής, στη Δυτική Γερμανία από 1/12/1977 μέχρι 30/11/1978.

20

Στη συνεδρία της, ημερομηνίας 28/5/1990, η ΕΔΥ εξέτασε το θέμα που εγέρθηκε με την πιο πάνω επιστολή του δικηγόρου του Αιτητή και κατέληξε ως εξής:

25

"Η Επιτροπή παρατήρησε ότι το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης δεν απαιτεί μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο αλλά μεταπτυχιακή εκπαίδευση, την οποία διαθέτουν όλοι οι υποψήφιοι που έχουν περιληφθεί στον τελικό κατάλογο, και επομένως ο πιο πάνω ισχυρισμός δεν 30 ευσταθεί. Βέβαια, τα συγκεκριμένα προσόντα του κάθε υποψήφιου θα ληφθούν υπόψη ως ένα από τα καθιερωμένα κριτήρια.

35

"Υστερα από τα πιο πάνω, η Επιτροπή αποφάσισε να οριστεί αργότερα ημερομηνία για την πλήρωση της θέσης. Στη συνεδρίαση να κληθεί να παραστεί και ο Διευθυντής του Τμήματος Δασών."

40

Ακολούθησε αριθμός συνεδριάσεων της ΕΔΥ στις οποίες εξετάστηκαν επί μέρους θέματα που είχαν εγερθεί από άλλους υποψήφιους, τα οποία δεν σχετίζονται με τη διαφορά στην παρούσα προσφυγή.

Στη συνεδρία της ΕΔΥ, ημερομηνίας 28/12/1990, ο Διευθυντής Τμήματος Δασών κατέθεσε έγγραφο με τις απόψεις του σ' ό,τι αφορά τους πέντε υποψήφιους και δήλωσε ότι με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - και τα όσα αναφέρονται στο έγγραφό του συστήνει για προαγωγή στη θέση το Μάρκο Δανιήλ. Στο εν λόγω έγγραφό του ο Διευθυντής εκφράζει τις ακόλουθες απόψεις αναφορικά με τον Αιτητή και το Ενδιαφερόμενο Μέρος:

"Άριστος Ιωάννου. Ο Αρ. Ιωάννου εργάστηκε το πλείστο μέρος της καριέρας του στο δάσος Πάφου που είναι το μεγαλύτερο δάσος της Κύπρου και σε έκταση και σε ποικιλία εργασιών. Έτυχε να ευρίσκεται στο δάσος Πάφου όταν έγιναν οι μεγάλες πυρκαγιές το 1974 και ανάλαβε τη διάσωση της καμένης ξυλείας ως επίσης και την αναδάσωση των καμένων περιοχών, έργα τα οποία έφερε σε πέρας με επιτυχία. Η πείρα και οι γνώσεις που έχει αποκτήσει από το δάσος Πάφου είναι πάρα πολύ μεγάλες και γι' αυτό εμπνέει εμπιστοσύνη στους συναδέλφους του όταν ευρίσκεται σε δασικές πυρκαγιές λόγω των πολλών περιπτώσεων που αντιμετώπισε. Είναι εργατικότατος και ακούρατος τόσο στο γραφείο αλλά πιο πολύ στην ύπαιθρο. Ανάλαβε την Δασική Περιφέρεια Λεμεσού επιπρόσθετα με τα καθήκοντα του Δασικού Μηχανικού για 4 χρόνια. Είναι πράγματι ένας ικανός άξιος Λειτουργός.

Μάρκος Δανιήλ. Ο Μ. Δανιήλ έχει αναλώσει όλη την υπηρεσία του στη Λευκωσία. Για επτά χρόνια εργάστηκε στο Υπουργείο Γεωργίας με απόσπαση για θέματα Περιβάλλοντος και όπως γνωρίζω προσέφερε αρκετές υπηρεσίες στο Υπουργείο για θέματα περιβάλλοντος. Είναι ευγενής, με αρκετές δυνατότητες. Διαθέτει ικανότητες στη δημιουργία δημοσίων σχέσεων, υπερέχει όλων των άλλων σε θέμα αρχαιότητας και δεν υστερεί από πλευράς Ετησίων Εμπιστευτικών Εκθέσεων και επομένως συστήνεται."

Την ίδια μέρα και μετά την αποχώρηση του Διευθυντή από τη συνεδρίαση, η ΕΔΥ ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και

- από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τη Σύσταση του Διευθυντή. Ενδεικτικά αναφέρονται στο σχετικό πρακτικό
- 5 οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στα πέντε τελευταία χρόνια, ως ακολούθως:

"Ενδιαφερόμενο Μέρος: 1985 "Ε" (9-3-0)

10 1986 "Ε" (9-3-0)

1987 "Ε" (9-3-0)

1988 "Ε" (12-0-0)

15

1989 "Ε" (10-2-0)

Αιτητής: 1985 "Ε" (11-1-0)

20 1986 "Ε" (11-1-0)

1987 "Ε" (12-0-0)

1988 "Ε" (11-1-0)

25

1989 "Ε" (10-2-0)"

Ακολούθως η ΕΔΥ έλαβε την πιο κάτω απόφαση:

- 30 "Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - ότι ο Μάρκος ΔΑΝΙΗΛ, ο οποίος έχει και τη σύσταση του Διευθυντή, υπερέχει των άλλων
- 35 υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη (Τακτ. Προύπ.) θέση Ανώτερου Συντηρητή Δασών, Τμήμα Δασών, από 15.1.91."

- 40 Η πιο πάνω απόφαση δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 22/2/1991, με αποτέλεσμα την καταχώρηση της παρούσας προσφυγής

στις 16/4/1991, στα πλαίσια της οποίας υποβλήθηκαν από τον ευπαίδευτο δικηγόρο του Αιτητή πολλοί ισχυρισμοί τους οποίους κρίνω πρόσφορο να συνοψίσω στα ακόλουθα ερωτήματα:

1. Κατά πόσον το Ενδιαφερόμενο Μέρος κατείχε τα προσόντα των παραγράφων (1) και (2) του Σχεδίου Υπηρεσίας και κατά πόσο η έρευνα της ΕΔΥ επί του προκειμένου ήταν επαρκής ή όχι.

5

2. Κατά πόσον ο Αιτητής υπερείχε έναντι του Ενδιαφερομένου Μέρους ή όχι.

10

3. Κατά πόσον η σύσταση του Διευθυντή ήταν νόμιμη ή όχι.

15

4. Κατά πόσον η αιτιολογία ήταν νόμιμη και επαρκής ή όχι.

Παρόλο που το Ενδιαφερόμενο Μέρος εμφανίστηκε στο Δικαστήριο μέσω δικηγόρου, δεν έχει λάβει ενεργό μέρος στη διαδικασία εν όψει του γεγονότος ότι υιοθέτησε τόσο την Ένσταση όσο και τη Γραπτή Αγόρευση της ευπαίδευτης δικηγόρου της ΕΔΥ.

20

Θα εξετάσω το πρώτο από τα πιο πάνω ερωτήματα υπό το φως της βασικής αρχής της νομολογίας μας, σύμφωνα με την οποία η ερμηνεία και εφαρμογή των σχεδίων υπηρεσίας είναι έργο που εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια της ΕΔΥ και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία που δόθηκε είναι λογικά εφικτή, λαμβανομένων, βέβαια, υπόψη του κειμένου της σχετικής πρόνοιας του συγκεκριμένου σχεδίου υπηρεσίας και των γεγονότων των σχετικών με τα προσόντα του συγκεκριμένου υποψήφιου τα οποία θα διακριβωθούν ως αποτέλεσμα δέουσας έρευνας που η ΕΔΥ έχει πάντοτε υποχρέωση να διεξάγει. Αναφέρω επί του προκειμένου τις υποθέσεις *Papapetrou and the Republic*, 2 R.S.C.C. 61, *The Republic v. Eleni Xinari & Others* (1985) 3 C.L.R. 1922, *Andreas Tsountas and Another v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 784, *The Republic v. Stelios Psaras* (1985) 3 C.L.R. 1939 και *Papaleontiou v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 211. Σχετική είναι και η υπόθεση *Tourpeki v. The Republic* (1973) 3

30

35

40

C.L.R. 592, στην οποία το Δικαστήριο υπέδειξε ότι κατά πόσο η έρευνα που έχει διεξαχθεί στην υπό εξέταση υπόθεση είναι επαρκής ή όχι, είναι θέμα βαθμού που εξαρτάται από τη φύση του πράγματος που αποτελεί το
 5 αντικείμενο της έρευνας. Κατά πόσο δε έχει διεξαχθεί δέουσα έρευνα ή όχι, είναι θέμα που μπορεί να συναχθεί από τα σχετικά πρακτικά που τηρήθηκαν για το σκοπό αυτό. Πολύ χρήσιμη είναι και η απόφαση της Ολομέλειας, ημερομηνίας 30/5/1989, στις Αναθεωρητικές Εφέσεις αρ.
 10 789, 791 και 796 *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*, στην οποία το Δικαστήριο προσδιόρισε το επί του προκειμένου καθήκον της ΕΔΥ, ως εξής στη σ.15:

"Ανεξάρτητα όμως από τη γνώμη της Τμηματικής
 15 Επιτροπής, η Επιτροπή έχει με το Νόμο καθήκο να ερμηνεύσει η ίδια το σχέδιο υπηρεσίας, να διακριβώσει τα προσόντα του υποψήφιου ως πραγματικό γεγονός και τελικά να εφαρμόσει το σχέδιο στα γεγονότα της
 20 κάθε περίπτωσης και να αποφασίσει αν ένας υποψήφιος κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται στο σχέδιο. Η Επιτροπή έχει την αρμοδιότητα και φέρει την ευθύνη για την ερμηνεία, έρευνα και εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας. (*Mytides and Another v. Republic*
 (1983) 3 C.L.R. 1096, σελ.1111· *Karis v. Republic*
 25 (1985) 3 C.L.R. 496).

Από τις πιο πάνω αυθεντίες προκύπτει ότι το κατά πόσο είναι εύλογα επικτός στην ΕΔΥ, ή όχι ο τρόπος με τον οποίο έχει ερμηνεύσει και εφαρμόσει την επίδικη
 30 πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας στα προσόντα του Ενδιαφερομένου Μέρους στην παρούσα υπόθεση, θα πρέπει να ελεγχθεί με αναφορά στους ακόλουθους δύο παράγοντες, δηλαδή, στο κείμενο της επίδικης πρόνοιας του Σχεδίου Υπηρεσίας και στην επάρκεια της έρευνας
 35 που η ΕΔΥ έχει διεξάγει προς το σκοπό διακριβώσεως των σχετικών γεγονότων.

Η παράγραφος (1) του Σχεδίου Υπηρεσίας της επίδικης θέσης (ανωτέρω) ρητά απαιτεί πείρα στο Τμήμα Δασών
 40 και όχι σε οποιοδήποτε άλλο Τμήμα του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων. Η πείρα αυτή πρέπει να είναι μεταπτυχιακή και οκταετούς διάρκειας.

Επιπρόσθετα, η επίδικη παράγραφος ρητά απαιτεί ότι μέρος της εν λόγω πείρας στο Τμήμα Δασών, διάρκειας τριών τουλάχιστον χρόνων, πρέπει να έχει κτηθεί από τον υποψήφιο στη θέση Συντηρητή Δασών Α'/Συντηρητή Δασών 1ης Τάξεως. Εφόσον το Ενδιαφερόμενο Μέρος 5
υπηρέτησε στο Τμήμα Δασών από 1/2/1970, που πρωτοδιορίστηκε ως Βοηθός Συντηρητής Δασών, μέχρι 27/7/1981, που αποσπάστηκε για εκτέλεση ειδικών καθηκόντων στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, είναι αυτονόητο και δεν έχει αμφισβητηθεί ότι 10
έχει την απαιτούμενη οκταετή μεταπτυχιακή πείρα στο Τμήμα Δασών.

Εκείνο που αμφισβητείται είναι κατά πόσο μπορεί να λεχθεί ότι μέρος της εν λόγω πείρας, διάρκειας τριών 15
τουλάχιστο ετών αποκτήθηκε στη θέση Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης την οποία το Ενδιαφερόμενο Μέρος ομολογουμένως κατείχε από 1/1/1982 και εντεύθεν. Υπενθυμίζεται επί του προκειμένου ότι, όταν την 1/1/1982 προάχθηκε στη θέση Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης, το 20
Ενδιαφερόμενο Μέρος απασχολείτο αποκλειστικά, λόγω της απόσπασής του, με ειδικά καθήκοντα, άρχισε δε να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης, την οποία κατείχε, μετά τον τερατισμό της 25
απόσπασής του στις 30/7/1988. Κατά την εισήγηση του Αιτητή, μέχρι τις 26/7/1989, που είναι η ουσιαώδης ημερομηνία για την κατοχή των απαραίτητων προσόντων από τους υποψήφιους για προαγωγή, το Ενδιαφερόμενο Μέρος απέκτησε πείρα στη θέση 30
Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης, έντεκα μηνών και όχι τριετούς διάρκειας, όπως ρητά απαιτεί η παράγραφος 1 του Σχεδίου Υπηρεσίας.

Αν το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτούσε υπηρεσία και όχι πείρα στη θέση Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης, καμιά 35
αμφισβήτηση δεν θα χωρούσε αναφορικά με τα προσόντα του Ενδιαφερομένου Μέρους να διεκδικήσει προαγωγή στην επίδικη θέση, παρά την απόσπασή του, εν όψει της απόφασης στην υπόθεση *Panayiotis Petrides & Others v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1166. Όμως η έννοια της 40
πείρας δεν ταυτίζεται με την έννοια της υπηρεσίας. Η πείρα μπορεί να αποκτηθεί μόνο με την εκτέλεση καθηκόντων. Δεν είναι κάτι το θεωρητικό η πλασματικό.

5 Στην υπόθεση *Papapetrou v. Republic* (ανωτέρω), ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου Forsthoff ερμήνευσε τη λέξη "πείρα" στο κείμενο του επίδικου στην υπόθεση εκείνη σχεδίου υπηρεσίας λέγοντας τα εξής στις σσ. 70 και 71:

10 "The term 'experience' inevitably contains the notion of knowledge acquired through acting in a certain capacity and cannot be reasonably interpreted as amounting merely to knowledge acquired through observation and study."

15 Την ανάγκη διάκρισης μεταξύ υπηρεσίας (service) και πείρας (experience) επισημαίνει και η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Antonis Skapoullis v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 554, στην οποία λέχθηκε επίσης ότι εκείνο που έχει ουσιαστική σημασία είναι πρωτίστως η απόκτηση της αναγκαίας πείρας μέσω της εκτέλεσης των καθηκόντων της θέσης.

20 Εν όψει των ανωτέρω και του αδιαμφισβήτητου γεγονότος ότι στην περίοδο μεταξύ 1/1/1982 και 30/7/1988 το Ενδιαφερόμενο Μέρος δεν ασκούσε τα καθήκοντα της θέσης Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης, παρά το γεγονός ότι
25 κατείχε τη θέση αυτή κατά την ως άνω περίοδο, δεν μπορεί, κατά τη γνώμη μου, εύλογα να λεχθεί ότι απέκτησε στη διάρκεια της εν λόγω περιόδου την απαιτούμενη πείρα στο Τμήμα Δασών στη θέση Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης. Οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία θα είναι,
30 κατά τη γνώμη μου, ασυμβίβαστη με τις ρητές πρόνοιες της παραγράφου (1) του επίδικου Σχεδίου Υπηρεσίας. Έπεται ότι η ΕΔΥ, στην παρούσα περίπτωση, δεν έχει συμμορφωθεί με τις πρόνοιες της παραγράφου (1) του Σχεδίου Υπηρεσίας, αναφορικά με τα προσόντα του
35 Ενδιαφερομένου Μέρους και η επί του προκειμένου απόφασή της θα πρέπει, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί.

40 Υπάρχει όμως και το επιχείρημα της ευπαίδευτης δικηγόρου της ΕΔΥ, το οποίο πρέπει να απαντηθεί, και σύμφωνα με το οποίο τα ειδικά καθήκοντα που εκτελούσε το Ενδιαφερόμενο Μέρος στην περίοδο της απόσπασής του είναι συναφή με τα καθήκοντα της θέσης Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης και, επομένως, το Ενδιαφερόμενο Μέρος

έχει συμπληρώσει την απαραίτητη πείρα μέσω της εκτέλεσης των ειδικών εκείνων καθηκόντων και ότι, εν πάση περιπτώσει, σύμφωνα με τη νομολογία*, το Ενδιαφερόμενο Μέρος δεν μπορεί να τιμωρηθεί επειδή ασκούμε τα ειδικά καθήκοντα που του είχαν ανατεθεί ως αποτέλεσμα της απόσπασής του και να αποκλειστεί από την προαγωγή στην οποία δικαιούται εφόσον κατέχει τη θέση Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης από το 1982. Η ευπαίδευτη δικηγόρος της ΕΔΥ αναφέρθηκε επί του προκειμένου στην απόφαση της Τμηματικής Επιτροπής και τη γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα, τις οποίες η ΕΔΥ είχε λάβει υπόψη της κατά τη λήψη της απόφασής της, ημερομηνίας 19/4/1990, με την οποία έκρινε ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος κατέχει το αμφισβητούμενο προσόν του Σχεδίου Υπηρεσίας.

Κατά τη γνώμη μου το πιο πάνω επιχείρημα δεν ευσταθεί για τους ακόλουθους λόγους: Στην απόσπαση του Ενδιαφερομένου Μέρους στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων για εκτέλεση ειδικών καθηκόντων, είχε προβληθεί ένσταση από το Διευθυντή Τμήματος Δασών με το επιχείρημα, μεταξύ άλλων, ότι δεν υπηρετούσε αρκετό επιστημονικό προσωπικό στο Τμήμα Δασών, ότι οι υπηρεσίες του Ενδιαφερομένου Μέρους στο Τμήμα Δασών ήταν απαραίτητες και ότι δεν ήταν ορθό να δημιουργηθούν ανυπέρβλητες δυσκολίες στο Τμήμα Δασών, να καταστρέφεται ουσιαστικά μια Υπηρεσία για να δημιουργηθεί κάποια άλλη, όσο αναγκαία και να είναι αυτή. Από τα πιο πάνω συμπεραίνω ότι η Υπηρεσία Περιβάλλοντος, στην οποία αποσπάστηκε το Ενδιαφερόμενο Μέρος, δεν υπάγεται στο Τμήμα Δασών και, επομένως, με την εκτέλεση των οποιωνδήποτε ειδικών καθηκόντων στη διάρκεια της απόσπασής του, δεν μπορεί να λεχθεί ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος έχει αποκτήσει πείρα στο Τμήμα Δασών. Όπως και να έχουν όμως τα πράγματα, και αν ακόμα η γνωμάτευση του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα ότι θα ήταν λογικά επιτρεπτή μια ερμηνεία που θα θεωρούσε την πείρα του Ενδιαφερομένου Μέρους στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων

* Βλ. *Ioannides v Republic* (1986) 3 C.L.R. 1089.

- ως πείρα στη θέση που οργανικά κατείχε, δεδομένου ότι ασκούσε στο Υπουργείο καθήκοντα συναφή με τα καθήκοντα της θέσης του, ήταν ορθή, η ΕΔΥ είχε υποχρέωση να συμπληρώσει την έρευνα που είχε αρχίσει
- 5 επί του προκειμένου, ανεξάρτητα από την Τμηματική Επιτροπή, και αφού διαπιστώσει την ακριβή φύση των ειδικών καθηκόντων του Ενδιαφερομένου Μέρους, να τα συγκρίνει με εκείνα της θέσης Συντηρητή Δασών, 1ης Τάξης, ώστε να ικανοποιηθεί ότι υπάρχει η συνάφεια
- 10 μεταξύ των δυο, την οποία θεωρεί αρκετή η γνωμάτευση του γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα.

- Τόσον η Τμηματική Επιτροπή, ως συγκροτημένο συλλογικό όργανο με πενταμελή σύνθεση, όσον και η
- 15 ΕΔΥ, δε φαίνεται από το περιεχόμενο των φακέλων ή των πρακτικών που είχαν τηρηθεί, να έχουν προβεί σε επαρκή έρευνα ώστε να διακριβώσουν κατά πρώτο λόγο τη φύση των ειδικών καθηκόντων που εκτελούσε το Ενδιαφερόμενο Μέρος στην διάρκεια της απόσπασής του.
- 20 Τα καθήκοντα αυτά δε φαίνεται να έχουν καταγραφεί πουθενά και δε γνωρίζω απολύτως τίποτε σχετικά με αυτά. Η ευπαίδευτη δικηγόρος της ΕΔΥ αναφέρθηκε στη ρητή διαπίστωση της Τμηματικής Επιτροπής στην έκθεσή της προς την ΕΔΥ, ημερομηνίας 13/10/1989, ότι τα ειδικά
- 25 καθήκοντα που εκτελούσε το Ενδιαφερόμενο Μέρος στην Υπηρεσία Περιβάλλοντος ήταν συναφή με τα καθήκοντα της θέσης Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης/Συντηρητή Δασών Α', την οποία κατείχε. Αναφέρθηκε επίσης στο γεγονός ότι Πρόεδρος και ένα από τα Μέλη της Τμηματικής
- 30 Επιτροπής ήταν ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων και ο Διευθυντής Δασών αντίστοιχα, οι οποίοι θα πρέπει να γνωρίζουν τα ειδικά καθήκοντα που εκτελούσε το Ενδιαφερόμενο Μέρος και ήταν, ως εκ τούτου, σε θέση να κάμουν την αναγκαία
- 35 σύγκριση και να αποφανθούν ότι ήταν συναφή με τα καθήκοντα της θέσης που κατείχε. Το επιχείρημα αυτό παραγνωρίζει το γεγονός ότι η Τμηματική Επιτροπή είναι συλλογικό όργανο με πενταμελή σύνθεση και ότι στις διαπιστώσεις και τα ευρήματα που επιβάλλεται να γίνουν
- 40 πρέπει να συμμετέχουν όλα και όχι μόνο δύο από τα μέλη της. Η οποιαδήποτε, όμως, πλημμέλεια στην έρευνα και στις ενέργειες της Τμηματικής Επιτροπής θα μπορούσε να είχε θεραπευθεί αν η ΕΔΥ η οποία σε κάποιο στάδιο είχε

δεχθεί, χωρίς οποιοδήποτε σχόλιο, το επίδικο μέρος της έκθεσης της Τμηματικής Επιτροπής, αλλά αργότερα αποφάσισε να ερευνήσει η ίδια το θέμα και ζήτησε για το λόγο αυτό τη γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα, προχωρούσε στο να κάμει τα δικά της ευρήματα και διαπιστώσεις αναφορικά με τη φύση των ειδικών καθηκόντων του Ενδιαφερομένου Μέρους και την τυχόν συνάφειά τους προς τα καθήκοντα της θέσης που κατείχε. Πουθενά δε φαίνεται να έχει γίνει τέτοια έρευνα από την ΕΔΥ, η οποία σε κανένα εύρημα δεν έχει προβεί επί του προκειμένου.

Ο μόνος ισχυρισμός που έχω αναφορικά με τη φύση των επίδικων ειδικών καθηκόντων του Ενδιαφερόμενου Μέρους προέρχεται από τον ευπαίδευτο δικηγόρο του Αιτητή, ο οποίος ισχυρίστηκε ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος εκτελούσε τα καθήκοντα της θέσης Λειτουργού Φυσικού Περιβάλλοντος, που είναι θέση Πρώτου Διορισμού στην κλίμακα Α8-Α10, με καθήκοντα και ευθύνες που, όπως προκύπτει από το Σχέδιο Υπηρεσίας της εν λόγω θέσης, το οποίο κατατέθηκε ως Τεκμήριο στο τέλος της ακροαματικής διαδικασίας, είναι πολυ διάφορα από εκείνα της θέσης Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης. Όλοι οι σχετικοί με την υπόθεση διοικητικοί φάκελοι έχουν κατατεθεί ως τεκμήρια. Σε κανένα από αυτούς δεν περιέχεται οτιδήποτε που να επιβεβαιώνει τον πιο πάνω ισχυρισμό του δικηγόρου του Αιτητή και, επομένως, δε νομίζω ότι ενδείκνυται είτε να συμφωνήσω είτε να διαφωνήσω με το συμπέρασμα της έλλειψης συνάφειας που είναι δυνατό να εξαχθεί από απλή σύγκριση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Συντηρητή Δασών 1ης Τάξης με το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Λειτουργού Φυσικού Περιβάλλοντος, το οποίο δεν είμαι ικανοποιημένος ότι καθορίζει τα ειδικά καθήκοντα που εκτελούσε το Ενδιαφερόμενο Μέρος στη διάρκεια της πολυετούς απόσπασής του. Στις εμπιστευτικές του εκθέσεις το Ενδιαφερόμενο Μέρος είχε αναφέρει ότι εκτελούσε καθήκοντα σχετικά με τη διατήρηση του περιβάλλοντος. Καμιά περαιτέρω διαφώτιση ως προς τη φύση των ειδικών καθηκόντων του Ενδιαφερομένου Μέρους, δεν παρέχεται με την πιο πάνω καταχώρηση.

Είναι πράγματι δυνατό στην παρούσα περίπτωση να

- ισχυριστεί κανένας ότι η απόσπαση του Ενδιαφερομένου Μέρους έχει επηρεάσει δυσμενώς τις προοπτικές προαγωγής του. Το γεγονός όμως αυτό δεν είναι, κατά τη γνώμη μου, αρκετό να οδηγήσει είτε την ΕΔΥ είτε το
- 5 Δικαστήριο στην υιοθέτηση ερμηνείας της πρόνοιας της παραγράφου (1) του Σχεδίου Υπηρεσίας, η οποία να αντίκειται στις ρητές διατάξεις της και η οποία να μην είναι εύλογα επιβλητή. Όπως δε αναφέρεται στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959,
- 10 σ.357, παρόλο που, σύμφωνα με την παλαιότερη νομολογία, δεν αποτελεί νόμιμο στοιχείο δυσμενούς κρίσεως η επί μακρόν απόσπαση υπαλλήλου σε άλλη υπηρεσία, εντούτοις, σύμφωνα με τις μεταγενέστερες αποφάσεις αρ. 801(50) και 2470(60), έχει γίνει δεκτό ότι η
- 15 επί μακρόν απόσπαση αποτελεί δυσμενές στοιχείο κρίσεως.

- Απ' όσα έχω αναφέρει πιο πάνω προκύπτει ότι η ΕΔΥ παρέλειψε να προβεί στη δέουσα έρευνα προς εξακρίβωση των γεγονότων πάνω στα οποία είχε καθήκον να εφαρμόσει
- 20 την επίδικη πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας, πράγμα που ισοδυναμεί με κακή άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας. Η ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσίας και η εφαρμογή του στην περίπτωση του Ενδιαφερομένου Μέρους από την ΕΔΥ, δεν ήταν, κάτω από τις περιστάσεις της παρούσας
- 25 υπόθεσης, εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν.

- Εφόσον το Ενδιαφερόμενο Μέρος δεν πληροί το προσόν που απαιτείται από την παράγραφο (1) του Σχεδίου Υπηρεσίας, δεν έπρεπε να είχε προαχθεί στην επίδικη κενή
- 30 θέση και η προσβαλλόμενη προαγωγή του παραμερίζεται. Δεν ενδείκνυται, κάτω από τις παρούσες περιστάσεις η εξέταση από το Δικαστήριο των άλλων νομικών σημείων που έχει εγείρει ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Αιτητή προς
- 35 υποστήριξη της προσφυγής του.

- Η προσφυγή επιτυγχάνει και η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται στην ολότητά της. Οι Καθ' ων η Αίτηση καταδικάζονται στην πληρωμή £75 έναντι των εξόδων του
- 40 Αιτητή.

*Η προσφυγή επιτυγχάνει με
έξοδα.*